

۱ - مقدمه

انرژی می‌تواند به طرق مختلف از MSW استخراج گردد. شماتیکی از این روش‌ها در شکل شماره ۱ نشان داده شده است. همان‌طور که از شکل واضح است بازیافت انرژی شامل فرایندهای پیش‌فراورش و فرایندهای تبدیلی است. با استفاده از روش‌های پیش‌فراورش که شامل فرایندهای زیر است، می‌توان MSW را به RDF تبدیل کرد

- جداسازی در مبدأ
- جداسازی مکانیکی و دسته‌بندی
- کاهش اندازه (خرد کردن، چپ کردن و آسیاب کردن)
- جداسازی و غربال
- اختلاط
- خشک کردن و دانه‌بندی و بسته‌بندی و ذخیره‌سازی
- غربال‌گری به منظور جداسازی اجزای قابل بازیافت مثل شیشه و فلزات و نیز جداسازی اجزای قابل فساد که دارای درصد زیادی رطوبت هستند، انجام می‌گیرد. مواد آلی مرطوب می‌تواند تحت فرایندهای تکمیل، مثل کمپوست قرار گیرد و به عنوان تقویت‌کننده برای خاک مورد استفاده قرار گیرد. اجزای درشت حاصل از غربال‌گری به خردکن برگشت داده شده و اجزا با اندازه متوسط به قسمت خشک کن و دانه‌بندی برای تولید RDF با ظرفیت حرارتی بالا فرستاده می‌شوند. شماتیکی از این روش‌ها در شکل ۲ نشان داده شده است.
- در بخش بعد که روش‌های تبدیلی را شامل می‌شود از روش‌های حرارتی مثل سوزاندن مستقیم، پیرولیز و Gasification و ... استفاده می‌شود. سوزاندن مستقیم، پیرولیز و Gasification دارای مزایای زیادی از جمله کاهش قابل توجه حجم پسماندها و بازیافت انرژی، نسبت به Landfill هستند. همچنین آلودگی‌ها و مواد آلوده‌کننده سمی که در روش‌های پیرولیز و Gasification تولید می‌شود نسبت به سوزاندن مستقیم بسیار کمتر است.

روش‌های تبدیل پسماند به RDF

فاطمه هادی

چکیده

در طی سال‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۷۰ به دلیل افزایش قیمت نفت تصمیم به جایگزینی این سوخت با منابع جدید انرژی گرفته شد. در این میان زباله‌های شهری (Urban wastes) به عنوان یک منبع بالقوه شناسایی گردید. در صد زیادی از زباله‌ها را اجزای قابل احتراق تشکیل می‌دهد که می‌توان از آنها برای تولید انرژی گرمایی استفاده کرد. در عین حال درصدی بالایی از اجزای قابل احتراق در زباله‌های جامد شهری (Municipal solid waste (MSW) زیست‌تجزیه پذیر هستند و می‌توانند به سوخته‌های گازی تبدیل گردند، و از این سوخته‌ها برای تولید انرژی گرمایی استفاده کرد.

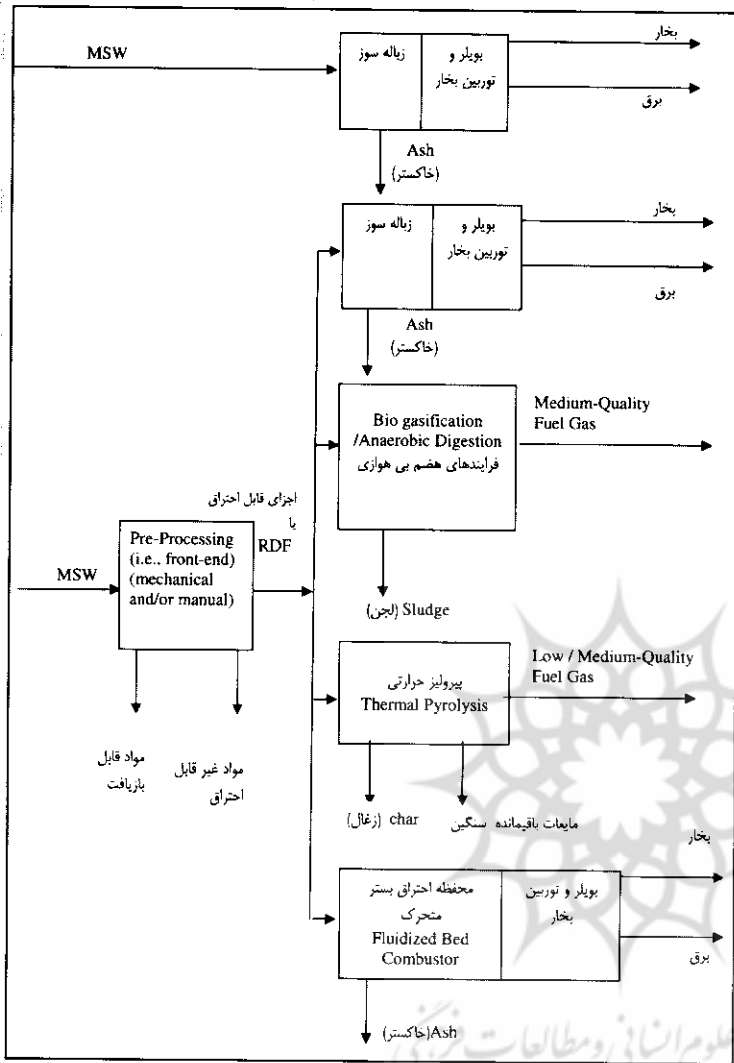
به طور کلی جداسازی اجزای قابل احتراق از MSW و تبدیل آنها به انرژی با استفاده از روش‌های پیش‌فراورش (Front-end) و روش‌های تبدیلی (Back-end) انجام می‌شود. اجزای قابل احتراق جدا شده از MSW تحت عنوان Refuse-derived fuel (RDF) شناخته می‌شوند. این اجزا بیشتر شامل کاغذ و پلاستیک است.

در قسمت پیش‌فراورش بیشتر اجزای قابل احتراق را به روش‌های مکانیکی یا دستی یا تلفیقی از دو روش از هم جدا می‌کنند. مهم‌ترین موضوع در این بخش جداسازی ترکیبات آلی یا مواد قابل احتراق از مواد غیر قابل احتراق در MSW است. خروجی این قسمت خوراک قسمت بعد (Back-end) می‌شود. در این قسمت اجزای قابل احتراق جدا شده با استفاده از تکنیک‌های حرارتی یا بایولوژیک تبدیل به سوخت یا انرژی گرمایی می‌گردند.

واژگان کلیدی: پسماند، RDF، احتراق، زباله‌های شهری، پسماند‌های صنعتی

شکل شماره ۱- روش های بازیافت انرژی از زباله

مطالعات زیادی تاکنون در ارتباط با Gasification

و پیرولیز روی RDF انجام گرفته است. مطالعات نشان داده که می توان با بکار گیری درست روش های فوق گاز سنتز با ارزش حرارتی بالا و درصد کمی مواد سمی تولید کرد که می توان این مواد را نیز به راحتی از گاز سنتز جدا کرد [۳،۲،۱]

به طور کلی از روش های زیر برای تبدیل MSW و RDF به انرژی استفاده می شود.

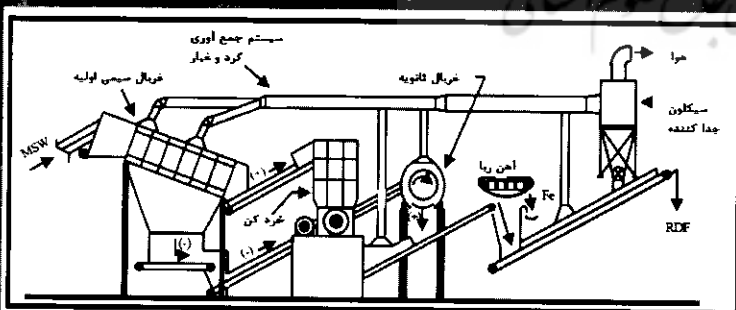
- محفظه احتراق بستر متحرک (Fluidized bed combustor) Gasification •

- پیرولیز
- ترکیب با زغال سنگ در بویلرهای تولید بخار
- سوزاندن در کوره های سیمان

۲- مشخصات و کیفیت سوخته های تولید شده

به طور کلی ارزش یک سوخت با مقدار انرژی یا گرمای تولید شده توسط آن سوخت سنجیده می شود. عناصر اصلی که تولید گرما می کنند نیز شامل کربن و هیدروژن است. به عبارت دیگر ارزش سوختی پسماند به طور مستقیم با میزان مواد قابل احتراق در آن و به طور معکوس با مقدار رطوبت موجود در آن بستگی دارد. به همین دلیل قبل از سوزاندن مستقیم یا در هنگام تولید RDF، باید مواد فساد پذیر که درصد بالایی از رطوبت را دارا هستند از پسماند جدا یا خشک شوند.

RDF را با کیفیت های متفاوت بسته به نیاز بازار می توان تولید کرد. مشخصات RDF تولید شده و مقایسه آن با MSW و زغال سنگ در جدول شماره ۱ آورده شده است. این مشخصات برای RDF که در کشورهای صنعتی تولید می شود صادق است. برای کشورهای در حال توسعه به این دلیل که زیاده ها دارای رطوبت زیادی هستند و فرایندهای پیش فراورش به خوبی انجام نمی گیرد، RDF تولیدی دارای ظرفیت حرارتی کمی می باشد. مشخصات MSW در کشورهای مختلف نیز در جدول شماره ۲ آورده شده است. همان طور که مشخص است به دلیل جدا سازی درست در مبدأ درصد مواد قابل فساد که دارای درصد زیادی رطوبت

جدول شماره ۱- مشخصات FDR تولید شده و مقایسه آن با WSM و زغال سنگ

Location	Putres Paper	Metals	Glass	Plastics, Rubber, Leather	Textiles	Ceramics, Dust, Stones	
Bangalore, India	75.2	1.5	0.1	0.2	0.9	3.1	19.0
Manila, Philippines	45.5	14.5	4.9	2.7	8.6	1.3	27.5
Asunción, Paraguay	60.8	12.2	2.3	4.6	4.4	2.5	13.2
Seoul, Korea	22.3	16.2	4.1	10.6	9.6	3.8	33.4
Vienna, Austria	23.3	33.6	3.7	10.4	7.0	3.1	18.9
Mexico City, Mexico	59.8	11.9	1.1	3.3	3.5	0.4	20.0
Paris, France	16.3	40.9	3.2	9.4	8.4	4.4	17.4
Australia	23.6	39.1	6.6	10.2	9.9		9.0
Sunnyvale, California, USA	39.4	40.8	3.5	4.4	9.6	1.0	1.3
Bexar County, Texas, USA	43.8	34.0	4.3	5.5	7.5	2.0	2.9

جدول شماره ۲- مشخصات MSW در کشورهای مختلف (Wet wt%)

نوع سوخت	ارزش حرارتی (J/g)	درصد رطوبت	درصد خاکستر (Ash)
RDF	۱۲۰۰۰-۱۶۰۰۰	۱۵-۲۵	۲۰-۲۲
زغال سنگ	۲۱۰۰۰-۳۲۰۰۰	۳-۱۰	۵-۱۰
MSW	۱۱۰۰۰-۱۲۰۰۰	۳-۴۰	۲۵-۳۵

این پسماندها قبل از اینکه به عنوان سوخت مورد استفاده قرار گیرند باید تحت فرایندهای پیش تصفیه مثل هموژناسیون و حذف ترکیبات خطرناک مثل کلر، فسفر قرار گیرند.

RDF که به این طریق تولید می شود، نسبت به RDF تولیدی از MSW نیاز به فرایندهای پیشرفته پیش فراورش مثل کاهش اندازه یا غربالگری ندارد و فقط باید آلودگی‌های موجود در آن حذف شود.

طبق مطالعاتی که انجام شده ظرفیت حرارتی تایرها در حدود MJ/Kg ۵۳-۸۲/۵ می باشد. تایر دارای درصد بالایی آهن، روی و سولفور می باشد، که باعث آلودگی‌های زیست محیطی می گردد. همچنین کاغذ دارای ارزش حرارتی MJ/Kg ۲۲-۲۱/۵ و پلاستیک‌های غیر قابل بازیافت دارای ارزش حرارتی MJ/Kg ۴-۹۲/۵ و چوب دارای ارزش حرارتی MJ/Kg ۷۱-۵۱ هستند. با توجه به ارزش حرارتی بالای این مواد، در حال حاضر در بسیاری از کشورهای صنعتی از این مواد به عنوان سوخت‌های متمم همراه با سایر سوختها استفاده می شود. عمده ترین کاربرد این مواد در صنایع سیمان (کوره های سیمان پزی) و صنایع نیرو می باشد [۴].

۴- کاربرد RDF و مشکلات استفاده از آن

همان طور که قبلاً گفته شد، عمده ترین کاربرد RDF استفاده از آن به عنوان سوخت یا سوخت‌های متمم در بویلرها و کوره ها می باشد. استفاده از RDF در بویلرها با مشکلاتی همراه است، که شامل موارد زیر است.

- درصد هوای اضافی زیادی مصرف می شود.
- زمان اقامت RDF در بویلر برای سوختن کامل کافی است. سوختن ناکامل RDF باعث کاهش ظرفیت حرارتی بویلر و تولید مقادیر زیادی خاکستر به ازای واحد انرژی تولید شده و همچنین باعث اضافه ظرفیت در سیستم جابه جایی خاکستر می گردد. به علاوه سوختن ناکامل به طور معکوس روی بازده حرارتی و بازیافت انرژی اثر گذار است. همانطور که قبلاً گفته شد، RDF بیشتر شامل کاغذ و پلاستیک می باشد که دارای ارزش حرارتی بالایی نسبت به زغال سنگ می باشند، ولی تقریباً دارای درصد بالایی از خاکستر (۶-۴ برابر بیشتر از زغال سنگ) هستند که می تواند به کوره ها و بویلرها آسیب برساند و همچنین به تجهیزات بیشتر و گرانتری برای حمل و نقل خاکستر نیاز است. RDF

هستند در کشورهای پیشرفته بسیار کم است. همان طور که مشخص است RDF سوختی با ارزش حرارتی و کیفیت بالاتر از MSW می باشد و ظرفیت حرارتی آن به زغال سنگ بسیار نزدیک است، بنابراین می توان از آن به عنوان سوخت یا سوخت متمم همراه زغال سنگ برای بویلرها و کوره ها استفاده کرد. ارزش حرارتی RDF را می توان با استفاده از غربالهای مناسب قبل و بعد از کاهش اندازه، افزایش داد. خارج کردن ذرات خیلی ریز، مواد غیر آلی یا مواد غیر قابل احتراق و مواد آلی مرطوب از RDF می تواند ارزش حرارتی RDF را تا ۲۰٪ نسبت به RDF که دارای ذرات خیلی ریز یا مواد آلی مرطوب هستند، افزایش دهد [۴].

۳- تولید RDF از پسماندهای صنعتی

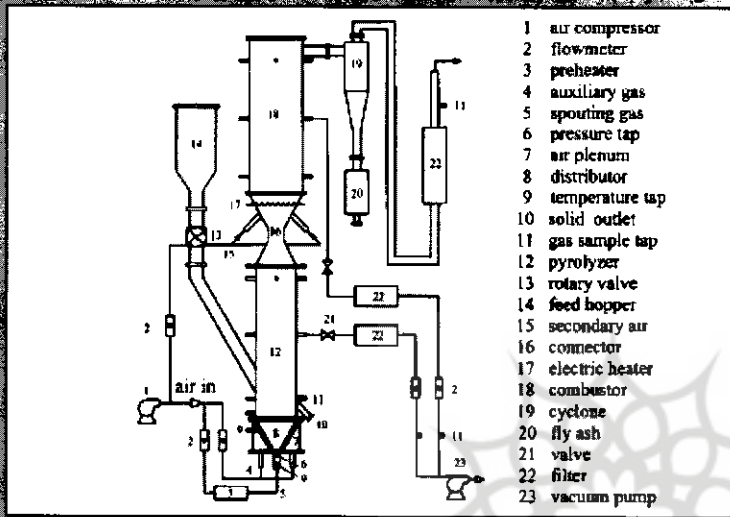
در حال حاضر بسیاری از کشورهای اروپایی از پسماندهای صنعتی به عنوان سوخت‌های متمم (Secondary fuel) استفاده می کنند. این پسماندها شامل کاغذ، کارتن، پلاستیک‌های غیر قابل بازیافت، لیاف، نخ، تایر، چوب، لجن های حاصل از فاضلاب، و پسماندهای ویژه شامل روغن ها و حلالهای مستعمل است.

جدول شماره ۳: ترکیب گرمایی خروجی از بخش پیرولیز راکتور بستر

RDF (kg/h)	gas composition (vol %, dry basis)							
	H ₂	O ₂	N ₂	CH ₄	CO	CO ₂	C ₂ H ₄	C ₂ H ₆
3	4.77	1.12	67.54	3.46	9.01	9.55	4.29	0.25

شکل شماره ۲

ممکن است شامل کلر باشد و باعث خوردگی تیوبهای داخل بویلرها و آسیب به کوره ها شود.

حضور ذرات بسیار ریز شیشه و فلز موجود در RDF نیز می تواند باعث ایجاد اشکال در احتراق گردد.

در حال حاضر نیز مطالعات زیادی پیرولیز و Steam gasification پسماندهای جامد و RDF ها انجام گرفته است. مطالعات نشان می دهد که با این روش می توان گاز سنتز را در دمای پایین و با هوای اضافی کم تولید کرد. در این نوع پیرولیز RDF به طور پیوسته به قسمت بستر متحرک راکتور تغذیه می شود. در این حالت RDF به طور جزئی می سوزد و گرمای مورد نیاز برای پیرولیز RDF را در دمای پایین تامین می کند.

نمایی از این راکتور در شکل شماره ۳ نشان داده شده است. همانطور که واضح است راکتور از دو بخش پیرولیز یا بستر متحرک و محفظه احتراق تشکیل شده است. در قسمت پیرولیز بستر را با سنگهایی از جنس سیلیکا پر می کنند، سپس با گرم کن های خارجی و هوای گرم، بخش پیرولیز را تا دمای ۳۵۰-۴۰۰°C گرم کرده و سپس RDF به بستر تزریق شده و برای تماس بهتر با سنگ های گرم و تجزیه حرارتی آن دبی هوای ورودی به محفظه را در حد معقول کنترل می کنند. محصول حاصل از پیرولیز به قسمت احتراق رفته و در مجاورت با هوای اضافی می سوزد. نتایج نشان داده که با این روش می توان گاز سنتز شامل H₂, CH₄, CO, C₂H₄, C₃H₆ را تولید کرد. نمونه ای از این آنالیز در جدول شماره ۳ آورده شده است.

منابع

www.unep.or.jp/ietc/Publications/spc/Solid_Waste_Management/Vol_I/16-Chapter10.pdf
Zhiqi Wang, Haitao Huang, Haibin Li, Chuangzhi Wu, and Yong Chen, " Pyrolysis and Combustion of Refuse-Derived Fuels in a Spouting-Moving Bed Reactor ", Energy & Fuels 2002, 16, 136-142
Li, A. M.; Li, X. D.; Li, S. Q.; Ren, U.; Shang, N.; Chi, Y.; Yan, J. H.; Cen, K. F. Energy 1999, 24, 209-218.
www.unep.or.jp/ietc/Publications/spc/Solid_Waste_Management/Vol_I/18-Chapter12.pdf
www.ec.europa.eu/environment/waste/studies/pdf/rdf.pdf